

ಶ್ರೀ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿ

ಜುಲೈ 24, 1927– ಡಿಸೆಂಬರ್ 20, 2014

ಅನೇಕ ಅದ್ಭುತಗಳ ಶಕ

“ನಾನು ನಿಮಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪುನರುಜ್ಜರಿಸಬೇಕು ಏನೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಗುರು ಎಂಬ ಅರಿವು ನನಗೆ ಎಂದೂ ಇದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಆ ಅರಿವು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಒಬ್ಬ ಗುರುವಾಗಿರಲು ಅಯೋಗ್ಯನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಬಾಬೂಜಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕೆಲಸವನ್ನು, ಅವರ ಕೆಲಸದಂತೆ, ಅವರ ಜೀವನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಥವಾ ಈಗಿನ ಸೂಚನೆಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಅವರ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯ ನಾನು.

...ನಾನು ಗುರುದೇವನಿಂದ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ; ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ನಿನಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರುವ ಸಮಯವಿನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಬರುವಾಗ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಲಾಗುವುದು, ಮತ್ತು ಆಗ ನಾವು ಬೇರೆ ಲೋಕಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ.. ಮತ್ತು ನನಗೆ ನಾನು ಸಂತೋಷಿಸಬೇಕೋ ದುಃಖಿಸಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯೆಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೊನೆ ಎಂಬುದು ಇದ್ದರೆ, ಶರೀರದ ಒಳಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಹೊರಗಾಗಲೀ ಅಲ್ಲಿ ಜೀವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಜಗದಾದ್ಯಂತ ವೆಬ್‌ಕಾಸ್ಟ್ ನೇರಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 26, 2014, ಚೆನ್ನೈ, ಭಾರತ.

ಆದರಣೀಯ ಕಮಲೇಶ್ ಡಿ. ಪಟೇಲ್‌ರವರಿಂದ ಸಂದೇಶ

ನಾವೆಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಘಾತವನ್ನು ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಕಠಿಣ. ಸಾಂತ್ವನದ ಯಾವ ನುಡಿಗಳೂ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಕಾಗಲಾರವು. ನಮ್ಮ ಗುರುದೇವ ಓರ್ವ ಅಭ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ, ಸದ್ಗುರುವಾಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ದಣಿವರಿಯದ ಸೇವೆಗೈಯುತ್ತ ಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ವರುಷಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದರು.

ಅವರ ಜೀವನವು ಓರ್ವ ನೈಜ ಕರ್ಮಯೋಗಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ಜೀವನವು ಎಲ್ಲ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ನೋವು ಮತ್ತು ಕ್ಲೇಶಗಳಿಂದಲೇ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ, ಒಂದೇ ಕ್ಷಣವೂ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ; ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಶಾಂತಿಯು ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಡುವೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದನ್ನೇ ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಸಾಮರಸ್ಯ. ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಅಭಾವವಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ. ನಾವು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಈಗಲಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಭಾಷೆ ಕೊಡಬೇಕು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ವೈಮನಸ್ಯಗಳಿಲ್ಲದಿರಲಿ. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅವು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿವೆ, ಆದರೆ ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಹಾಗೂ ವೈಮನಸ್ಯಗಳಾಗುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಾವು ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ನಾವು ಹೆಸರು ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಸಹಜಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅನಾಮಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಮೌನವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು, ಆದರೆ ಸಾಧಿಸಲು ಒಂದು ಸರ್ವಸಮಾನ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸದಾಕಾಲವೂ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಬಾಬೂಜಿಯವರು ಬೆಳಕಿನಲೋಕದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಮಿಷನ್ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿರುವ ಮಿಷನ್ ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದ ಕುಹರಗಳಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಆಂತರಿಕರಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಭವ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೋ, ಅದೇ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬಹಿರೋಳಿಸುವುದರಿಂದ ಅದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಭವ್ಯವೇ ಮಾತ್ರ ಆಗಬಲ್ಲದು.

ನಾವು ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಾಗಿ, ಭಕ್ತರಾಗಿ, ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿ, ಶಿಷ್ಯಂದಿರಾಗಿ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರಾಗಿ, ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಿ, ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಕೃಪೆಗಳ ವಾಹಕಗಳಾಗಿ, ಉತ್ತಮ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕಾಣುವ ಕನಸುಗಾರರಾಗಿ, ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಗಳ ಫಲಾನುಭವಿಗಳಾಗಿ, ನಾವು ಒಂದು ಬದ್ಧತೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ, ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜೀವನ ಧ್ಯೇಯದೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು, ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಗುರುಶ್ರೇಣಿಗೆ ನೆರವೀಯುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅವರ ಕನಸಾಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಗುರುದೇವನಿಗೆ ನಾವು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡೋಣ, ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅವರ ಜೀವನೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಮ್ಮ ಗುರುದೇವನಿಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಾಗುವ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಭಕ್ತರಾಗುವ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗುವ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಶಿಷ್ಯರಾಗುವ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗುವ, ಇನ್ನಷ್ಟು, ಮತ್ತಷ್ಟು, ಮಗದಷ್ಟು ಉತ್ತಮರಾಗುವ ವಾಗ್ದಾನ ನೀಡುತ್ತ, ಒಂದು ಸರಳ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡೋಣ.

ಭವಿಷ್ಯದಡೆಗೆ ನೋಡಿರಿ

20 ಡಿಸೆಂಬರ್ 2014ರಂದು ರಾತ್ರಿ, ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವ್ಯಾಧಿ ಮತ್ತು ನೋವಿನಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ವಿಷಾದಕರ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ನಾನು ಮುಣಪ್ಪಾಕಂ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದೆನು. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಿರತೆ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವ ನನಗಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ್ದ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಮಾನದಿಂದಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಗುರುಗಳು ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರು. ಮುಂದಿನ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಗುರುಗಳ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯ ಹೊರಗಿನ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಅವರ ದೇಹದ ಅಂತಿಮ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಿದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಣಪ್ಪಾಕಂ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದರು. ಅಶ್ರುಪೂರಿತರಾದ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ದುಃಖ, ತಳಮಳಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾನದಿಂದ ಸಾಲಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗುರುಗಳು ಮೊದಲೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಂತೆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆದಿಶಂಕರರ ಗುರುಪಾದುಕ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು (ಗುರುಗಳ ಪಾದುಕೆಯ ಆರಾಧನೆ). ಆ ಹಾಡಿನ ಮೊದಲನೆಯ ನುಡಿ ಈ ರೀತಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ:

ಅನಂತವಾದ ಈ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಲು ಬೇಕಾಗುವ

ದೋಣಿಯಿಂದರೆ ಅದು ಗುರುಗಳ ಮೇಲಿನ ನಿಷ್ಠೆ ಭಕ್ತಿ.

ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವೈರಾಗ್ಯದ ರಾಜ್ಯದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿದ

ಓ ಆತ್ಮೀಯ ಗುರುವೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಪಾದುಕೆಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಿಸೆಂಬರ್ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡರ ಅಪರಾಹ್ನ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುಗಳ ಪಾರ್ಥಿವ ಶರೀರವನ್ನು ಬೆಂಸೆಂಟ್ ನಗರದ ಚಿತಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಚಿತೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು.

ಗುರುಗಳ ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಮಹಾನ್ ಸಾಹಸಗಾಢೆಯು ಹೀಗೆ ಅಂತ್ಯಗೊಂಡು ಅದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು.

ಅವರು ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಪಾಠಗಳು

ಅವರ ಜೀವನದಿಂದ ಮತ್ತು ಅವರು ಕೊನೆಗೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಿಂದ ಗುರುಗಳು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಪಾಠಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ

- ಈ ಮಾನವ ಜೀವನದ ನಶ್ವರತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಲಭ್ಯವಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಕಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ದೈವೀ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಸೇವಾ ಜೀವನದಿಂದ ಉನ್ನತ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೇರುವುದು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಮಾನವ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ಶಂಕೆ ಮತ್ತು ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು. ಅವರು ಇವೆಲ್ಲದುದರ ಸಾಕಾರವಾಗಿದ್ದರು, ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನಮಗೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯರೂ ಹಾಗೂ ಗುರಿಯೂ ಆದರು.

ಮಹಾನ್ ಗುರುವೊಬ್ಬರ ಮಹಾಸಮಾಧಿಯು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿ, ಅವರ ಆಂತರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾಗಿರುವ ಪರಮ ಪ್ರಿಯರಾದ ಶ್ರೀ ಚಾರೀಜಿ ಮಹಾರಾಜರು, ಅವರ ದೇಹತ್ಯಾಗವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳ ಹೃದಯವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ದೈಹಿಕ ನೋವುಗಳು ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿದಾಗ, ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಅವರು ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದರಾದರೂ ಮತ್ತೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ಅವರ ಗುರುಗಳ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. "ನಾನು ಮೇಲೆ ಬಾಗಿಲಿನವರೆಗೆ ಹೋದೆ ಆದರೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಹೇಳಲಾಯಿತು." ಈಗ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ, ನಾವು ಗುರುಗಳ ಕುಟೀರದ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದಾಕ್ಷಣ ನಾನು ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ ಸಿದ್ಧನಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೋಗಬಹುದು."

ನೋವು ಹಾಗೂ ಕಷ್ಟಗಳು - ಅವರ ಉನ್ನತಿಯ ಸೋಪಾನ

ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಖಾಯಿಲೆಯು ಅವರ ದೇಹವನ್ನು ಭಿದ್ರಗೊಳಿಸಿ ಅವರ ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಲು ಮುಂದಾದರು. ನೋವು, ಜ್ವರ ಮತ್ತು ಸೋಂಕುಗಳಿಂದ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಆಹಾರ ಸೇವನೆಯು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಕುಂಠಿತಗೊಂಡು ಅವರು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದರು. ಹಾಗಿರುವಾಗಲೂ, ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ನಿಂತು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನೀಯುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಗಾಲಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗಲು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವರಿಂದ ದೂರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅವರನ್ನು ಗಾಲಿ ಕುರ್ಚಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದಾಗ "ನಾನೀಗ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ!" ಎಂದು ಸಹೋದರ ಕಮಲೇಶ್ ಪಟೇಲ್‌ರವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

ವೃದ್ಧಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಸವಾಲೆಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಗುರುಗಳ ಈ ಚೈತನ್ಯವು, ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಜೀವನದ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಸಶಕ್ತರನ್ನಾಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ, ಮಹಾನತೆಯ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಲು ನೋವು ಸೋಪಾನವಾಯಿತು. ಗುರುಗಳ ನೋವು ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅವರೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ನೋವಿನ ಬಗೆಗಿನ ನನ್ನ ಉದ್ವೇಗವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರೇರಣೆ ನನ್ನಲ್ಲಾಯಿತು. ಅವರು ನರಳಿದರೆ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಾವೂ ಕೂಡ ನರಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು, "ಅದು

ನಿಜವಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲಮೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ನರಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಪೋಷಕರು ಯಾವಾಗಲೂ ನರಳುತ್ತಾರೆ."

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಗುರುಗಳು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸಹೋದರರೊಬ್ಬರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಆಗ ನಾನು "ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲುದಾರರಾಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ, ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ," ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳು ಉತ್ತರಿಸಿದರು, "ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾಬೂಜಿಯವರು ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವಂತೆ 'ಅದು ಹಾಗೇ ನಡೆಯುವುದು!'" ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೋವನ್ನು

ಅನುಭವಿಸಿರುವರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಿದಾಗ, "ಅದು ನಿಜ. ಅದು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು," ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಗುರುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಕಷ್ಟ-ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಚಾರೀಜಿಯವರ 'ಕಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲಾದ' ಇತ್ತೀಚಿನ ನೋವುಗಳು ಮಾನವ ವಿಕಾಸದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಹಂತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಬಾಬೂಜಿ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಹತ್ತನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ 2014ರ ದಿವ್ಯಲೋಕದ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಡಿಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ (ತಾಳೆಗರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ), ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರೂ ಸಾಧಿಸದಿರುವಂತಹ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಅವರು ಸಾಧಿಸಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಗುರುಗಳು ೧೯೮೫ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದುದು ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ.

ಸಾಂತ್ವನ ತಂದ ಗುರುಗಳ ಸಂದೇಶ

ತಾವು ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪು ಘಂಟೆಗಳ ಒಳಗೇ, ಅಂದರೆ 21 ಡಿಸೆಂಬರ್ 2014 ರಂದು, ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳು ಮುಗಿದುವು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವ ಸಂದೇಶವೊಂದನ್ನು ಗುರುಗಳು ದಿವ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಣಪ್ಪಾಕಂನ ಬಾಬೂಜಿ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿಬಂದ ಸಾವಿರಾರು ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ಗುರುಗಳ ಕಷ್ಟಗಳು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿರುವುದು ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ನಿರಾಳತೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಗುರುಗಳ ದೇಹತ್ಯಾಗದಿಂದ ದುಃಖವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಕ್ಸೆಪ್‌ವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸುದೀರ್ಘ ಹಾಗೂ ಯಾತನಾಮಯವಾದ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಯ ಮೂಲಕ ಗುರುಗಳು ಅವರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದರು.

ಗುರುಗಳು ಅಪಾರವಾದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಹಜಮಾರ್ಗ ಪದ್ಧತಿಯ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ, ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ, ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಸೌಹಾರ್ದತೆ, ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೋದರ ಭಾವ ಹಾಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇರಬೇಕಾದುದನ್ನು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಈ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಗುರುಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ

ಮಾಡಬೇಕು.

ಅವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವವರು

ತಮ್ಮ ಆ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು "ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದಡೆಗೆ ನೋಡಿರಿ" ಎಂದು ಸಾಂತ್ವನದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಅನಾಥರಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು, ಅವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ಪರಮ ಗುರುಗಳು ನೆಲೆಸಿರುವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

1980ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಬಾಬೂಜಿ ಮಹಾರಾಜರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾದಾಗ ಎದುರಿಸಿದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಗುರುಗಳು ಎನ್ನುವಾಗ ಅದು ಅವರ ಹೆಸರು, ರೂಪ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಅವರ ಹಿಂದಿರುವ ಸಾರ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟನೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೯೮೮ರಲ್ಲಿ ಷಹಜಹಾನಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಬಸಂತ ಪಂಚಮಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪಡೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂದೇಹಿಸುವ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಾಗ ಗುರುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, "ನೀವು ಬಾಬೂಜಿಯವರನ್ನು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಬಾರದು, ಬದಲಾಗಿ ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಜೀವಂತ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವರೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು."

ಇದೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿದುದು - ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದು, ಜೀವಂತ ಗುರುವಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎ.ಪಿ. ದುರೈ, ಚೆನ್ನೈ

ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ

ಶ್ರೀ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರು 1927ರ ಜುಲೈ 24ರಂದು ಚೆನ್ನೈಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ವಯಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಐದು ವರ್ಷದ ಮಗುವಿರುವಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು ಹಾಗೂ ಧೈರ್ಯಗುಂದದ ತನ್ನ ತಂದೆಯವರಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟರು, ಅವರ ತಂದೆಯವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲೆ, ಕ್ರೀಡೆ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಧಾರಿತ ಬುನಾದಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು.

ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರು ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿದರು. ಬನಾರಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು, ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕಲಿತರು, ಓದಿನ ಹುಚ್ಚನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು. ತನ್ನ ಐದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಆಳವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನೊಳಗೆ, ಹಿಂದೂ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಮುಂತಾದ ಮತಧರ್ಮಗಳು, ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಅತೀಂದ್ರಿಯಜ್ಞಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು.

ಅವರು 1955ರಲ್ಲಿ ಸುಲೋಚನಾರವರನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಅವರ ಮಗ ಕೃಷ್ಣ ಜನಿಸಿದರು. ಸುಲೋಚನಾ, ಕೃಷ್ಣ, ಸೊಸೆ ಪ್ರಿಯಾ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ಭಾರ್ಗವ ಹಾಗೂ ಮಾಧುರಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನೈನ ಆಲ್ಬಾರ್ಟ್ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಮನೆ 'ಗಾಯತ್ರಿ'ಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಧುರ ಸಂಸಾರದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರು 1955ರಿಂದ 1985ರ ವರೆಗಿನ ತಮ್ಮ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಜೀವನದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು, ಟಿಟಿಕೆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ನಿರ್ದೇಶಕ ಹುದ್ದೆಯವರೆಗೆ ಪದೋನ್ನತಿ ಹೊಂದಿದರು.

೧೯೬೪ರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯನ್ನು 'ಸಹಜಮಾರ್ಗ' ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿ, 'ಬಾಬೂಜಿ'ಯೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ, ಷಹಹಾನ್‌ಪುರ(ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ)ದ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು.

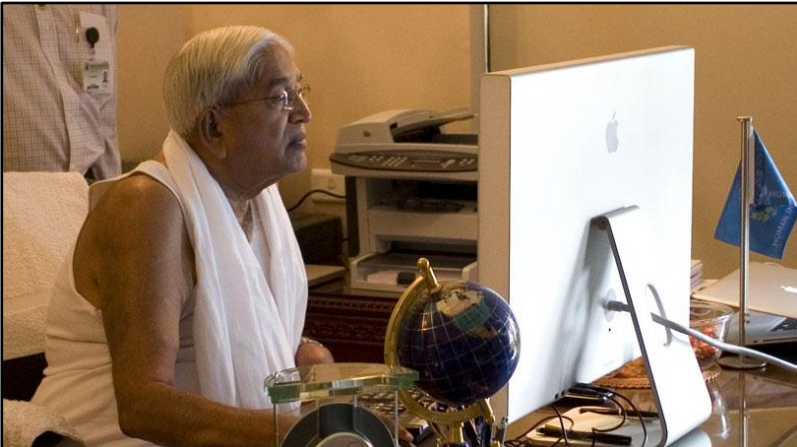
ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು ಹೀಗೆ ಬಾಬೂಜಿಯವರ ಪ್ರೇಮಮಯ

ನಿರ್ದೇಶನದಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟವಾದ ರೂಪುರೇಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದೊಡನೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ, ಅವರು ಬಾಬೂಜಿಯವರಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾಹ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಆದರ್ಶ ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸಿದರು. ಬಾಬೂಜಿಯವರು ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರನ್ನು, ಪೌರಸ್ತ್ಯ ಹೃದಯ ಹಾಗೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮನಸ್ಸು ಉಳ್ಳವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನ್ವೇಷಕರಿಗೆ ರಾಜಯೋಗದ ಸಹಜಮಾರ್ಗ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರು ಬಾಬೂಜಿಯವರನ್ನು ದಣಿವರಿಯದೆ ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಬಾಬೂಜಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ಸಹಜಮಾರ್ಗ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೊಡಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಮಿಷನ್‌ನ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ನೆರವಿತ್ತರು.

ಅವರು 1970ರಿಂದ 1982ರವರೆಗೆ ಮಿಷನ್‌ನ ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು, ಹಾಗೂ ೧೯೭೪ರಲ್ಲಿ ಬಾಬೂಜಿಯವರು ಅವರನ್ನು, ತನ್ನ ಜೀವನಾವಧಿಯ ನಂತರ ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಮಿಷನ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿದರು. ಬಾಬೂಜಿಯವರು 1983ರಲ್ಲಿ ಮಹಾಸಮಾಧಿಯನ್ನೊದ್ದರು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಹೋದರು. ಹೀಗೆ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯವರು ಸಹಜಮಾರ್ಗ ಸಾಧನಾಪದ್ಧತಿಯ ಗುರುಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಭಾರತ ಹಾಗೂ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

1983ರಿಂದ, ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತೊಂದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಚಾರೀಜಿಯವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನ್ವೇಷಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುರುದೇವನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ, ಇಂದು ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಜನರು ಸಹಜಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೋಹಕ ಹಾಗೂ ಭವ್ಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಸರಳತೆ, ವಿಸ್ತೃತ ಜ್ಞಾನ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆ, ಕಾಳಜಿ ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನವತ್ವ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳು

ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನ್ವೇಷಕರನ್ನು ಅವರ ಪದತಲಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದಿವೆ. ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಅವರ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡಿವೆ. ಆದಕಾರಣ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳ ಜನರು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವರತ್ತ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಅತ್ಯಂತ ನಿಜವಾದ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಉಪನಿಷತ್‌ಕಾಲವನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದರು. ನಿರಂತರ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಲೋಕೋತ್ತರವೆನಿಸಿದ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೊಡುಗೆ, ಏಕಮನಸ್ಸು ಅವಧಾನ, ತನ್ನ ಗುರುದೇವನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣಾಭಾವ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಕ್ಷಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಟಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ. ಅವರ ಆಳವರಿಯದ ಪ್ರೇಮವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಅಮೂರ್ತವಾದರೂ, ತನ್ನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಮೂರ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಾಧಕರ ಉನ್ನತ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಾರಿತೋರಿ ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ, ಸಂತುಲಿತವೆನಿಸಿದ ಅವರ ಜೀವನವು ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆರವಾಗುವುದು.

ಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ಡಿಸೆಂಬರ್ 20, 2014ರಂದು ಅವರ ದೇಹಾಂತದೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಯುಗವೊಂದರ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಶಾಶ್ವತವಾದುದು ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಕಾಲದೊಂದಿಗೆ ಕಳೆಗುಂದುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಜೀವನದ ನಶ್ವರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಅದು ತಡೆಯಲ್ಪಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಈ ಶಾಶ್ವತ ಜೋಡಣೆಯ ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ, ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಈ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಕಂಬನಿತುಂಬಿದ ವಿದಾಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಅವರ ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಬಳುವಳಿ ಎಂದರೆ, ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಭ್ರಾತೃತ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನ್ವೇಷಕರ ಒಂದು

ಜಾಗತಿಕ ಸಮುದಾಯ, ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಿಷನ್ ಹಾಗೂ ಸಹಜಮಾರ್ಗ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಬೆಳಕಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿರುವ ನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶ್ರಮಗಳು, ಪುನಶ್ಚೇತನ ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೇರಿತವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, ಬಾಬೂಜಿಯವರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಉನ್ನತ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಅವರ ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕೇರಿದ ಜೀವನ, ಮತ್ತು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಅಮರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪ್ರವಹಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ಕಮಲೇಶ್ ಡಿ. ಪಟೇಲ್ - ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅವರೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದರು - ಸಹಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಓರ್ವನು ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಪ್ರೇಮವಾಗುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಈ ಬದುಕಿನ ನಂತರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದ ಪುತ್ರ ಕೃಷ್ಣ, ಸೊಸೆ ಪ್ರಿಯಾ, ಮೊಮ್ಮಗ ಭಾರ್ಗವ ಹಾಗೂ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಮಾಧುರಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ಕಮಲೇಶ್ ಡಿ. ಪಟೇಲ್ - ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಾವು ಅವರ ಪದತಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ, ಕೃತಜ್ಞತೆ, ಆರಾಧನಾಭಾವಗಳಿಂದ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ದಿವ್ಯಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ದಿವ್ಯಧಾಮಕ್ಕೆ ಮರಳಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ದೀವಟಿಗೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಓಂ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ.

ಮಣಪ್ಪಾಕಂನಲ್ಲಿ...

ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುಗಳ ಮಹಾಸಮಾಧಿಯ ಸುದ್ದಿಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೂ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆರಂಭದ ಆಘಾತದಿಂದ ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದಂಥ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಮ ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ನೇರವಾಗಿ ಮಣಪ್ಪಾಕಂಗೆ ಬಂದರು.

ಸಾವಿರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು, ಅಂಕುಡೊಂಕಾಗಿ ಗುರುಗಳ ಕುಟೀರದಡೆಗೆ ಸಾಗಿದ್ದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಂದೆ, ತಾತ, ಸೋದರ ಅಥವಾ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು

ಅವರ ಹೃದಯದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೃದಯಕ್ಕೂ ಗುರುವಾಗಿದ್ದಂಥ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುಗಳ ಭೌತಿಕ ರೂಪದ ಅಂತಿಮದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿದ್ದರು.

ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಣ್ಣು, ನೀರುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಯಿತ್ತವರೆಲ್ಲರ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಗುರುಗಳ ಕುಟೀರದ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರ ಕಣ್ಣು ಹನಿಗೂಡಿದವು. ತಮ್ಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯಪೂರ್ಣ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುರುಗಳ ಭವ್ಯ ರೂಪವು ಮೌನವಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಅವರ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರು ಅಶ್ರುಭರಿತರಾಗಿ ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳಿತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೃದಯಗಳು ದುಃಖದಿಂದ ಭಾರವಾದವು. ಮುಕ್ತ ಕೈಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಅಕ್ಕರೆಯ ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು, ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತಹ ಗುರುಗಳನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರವು ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾಗಿದೆ.

ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸಹ ದುಃಖತಪ್ತ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚಲೆಂಬಂತೆ ತುಂತುರು ಮಳೆಗರೆಯಿತು. ಸಂಜೆ ೫ ಘಂಟೆಗೆ ಸಹೋದರ ಕಮಲೇಶ್ ಭಾಯಿಯವರು ಧ್ಯಾನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಸತ್ಸಂಗವು ನೊಂದ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಡಿತು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸತ್ಸಂಗದ ನಂತರ ದಿವ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಗುರುಗಳ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಓದಲಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ದೈಹಿಕ ನೋವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರುವ ಗುರುಗಳು, ದೈವೀ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹರಿಸಿ ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ಸ್ಥೈರ್ಯ, ಪ್ರೇಮ, ಕೃತಜ್ಞತೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ದಿವ್ಯಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಗೊಳ್ಳುವ ದೃಢನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತುಂಬುವ ಅವರ ಶಾಶ್ವತ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಇರುವಿಕೆಯು ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಡಿಸೆಂಬರ್ 22ರ ಸಂಜೆ, ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಿಷನ್ನಿನ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಮಿಷನ್ನಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕಮಲೇಶ್ ಡಿ. ಪಟೇಲ್‌ರವರ ನೇಮಕವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಎರಡು ಬಾರಿ ಸಭೆ ಸೇರಿತು.

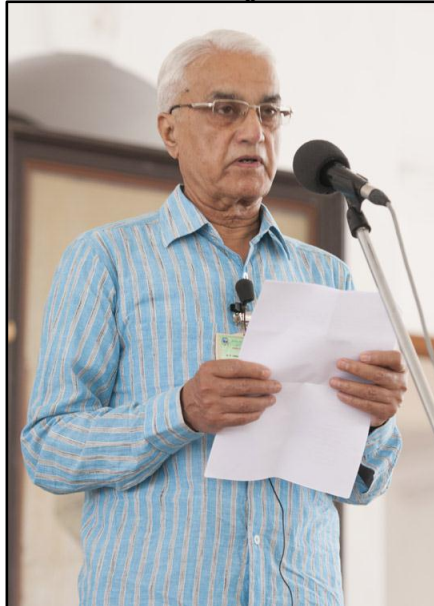
ಡಿಸೆಂಬರ್ 23ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಿಷನ್ನಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸಹೋದರ ಯು. ಎಸ್. ಬಾಜಪೈರವರು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಣಿ ಸಮಿತಿಯು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ನಂತರ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಸಹೋದರ ಕಮಲೇಶ್ ಭಾಯಿಯವರು ಮಿಷನ್ನಿನ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ

ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ದಿವ್ಯಲೋಕದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಂದೇಶವು ನೊಂದಿದ್ದ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡಿ, 'ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದೆ' ಎಂಬುದು ತಿಳಿದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಧಾನ ತಂದಿದೆ.

ಗುರುಗಳು ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುಗಳು ಅವರ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಅವರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುಗಳು ಅವರ ಹೃದಯದ ಭಾವಪ್ರವಾಹವಾದ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳು ಹಾಗೂ ವೀಡಿಯೋಗಳ ಚಿತ್ರಣಗಳ ಮೂಲಕ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುಗಳು ಅವರ ಮಿಷನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವರ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುಗಳು ನಮಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ಹೃದಯಗಳಿಗಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾರೆ.

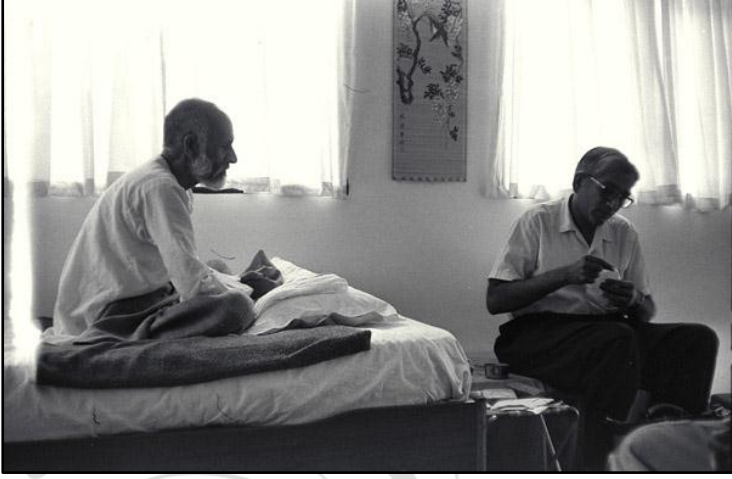
ನಾವು ಹತಾಶರಾಗುವ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಗುರುಗಳು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಎಲ್ಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಎಲ್ಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿರುವುದಾಗಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮಿಷನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವರ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳ

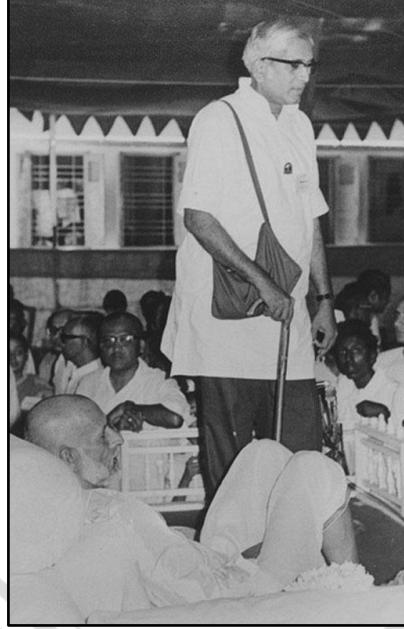
ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಅವಶ್ಯಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗುರುಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವ ಶ್ರೀ ಕಮಲೇಶ್ ಭಾಯಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅವರ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುವುದಷ್ಟೇ ನಾವೀಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸ.

ಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ ಗುರುಗಳ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಚಿತ್ರಪಯಣ...

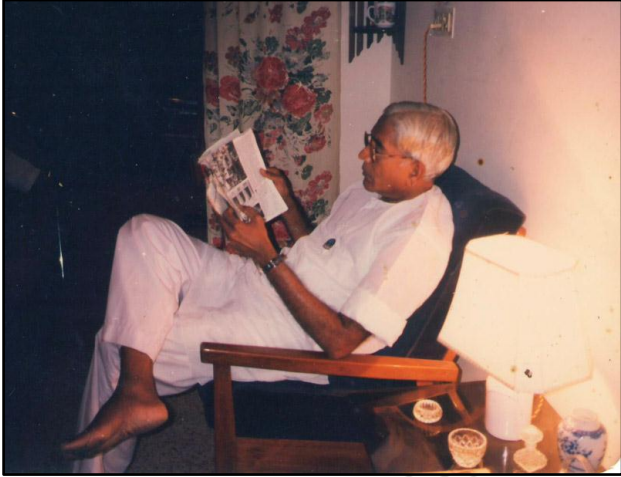
1972 - ರೋಮ್

1973 - ಜೆನ್ನೆಲ

1984 - ಜೆನ್ನೆಲ

1988 - ನವದೆಹಲಿ

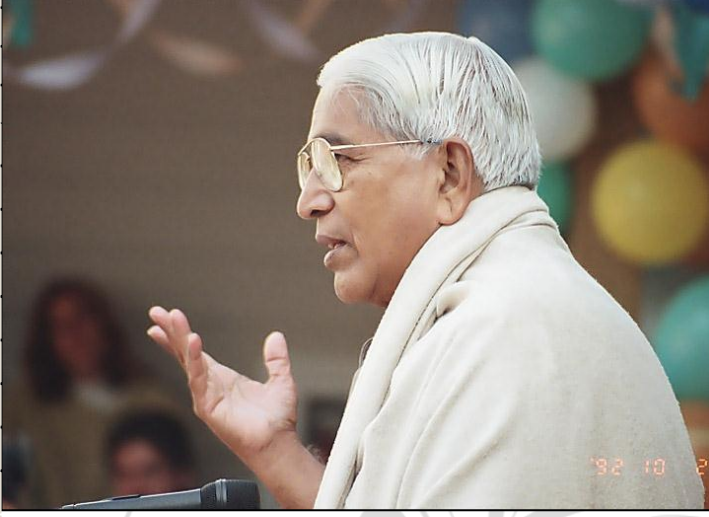
1990 - ಮಣಪಾಕ್ಕಂ, ಜೆನ್ನೆಲ

1989 - ಬೆಂಗಳೂರು

1991 - ಬೆಂಗಳೂರು

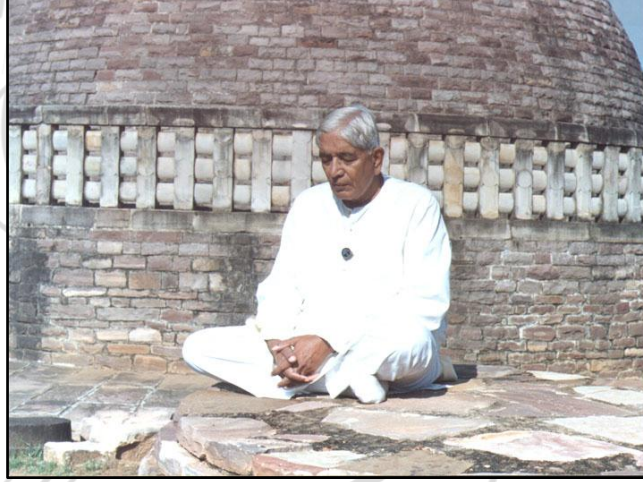
1992 - ಮೊಲೀನ, ಯುಎಸ್ಎ

1996 - ಹೈದರಾಬಾದ್

2000 - ಸಿಂಗಪುರ್

1997 - ಸಾಂಚಿ

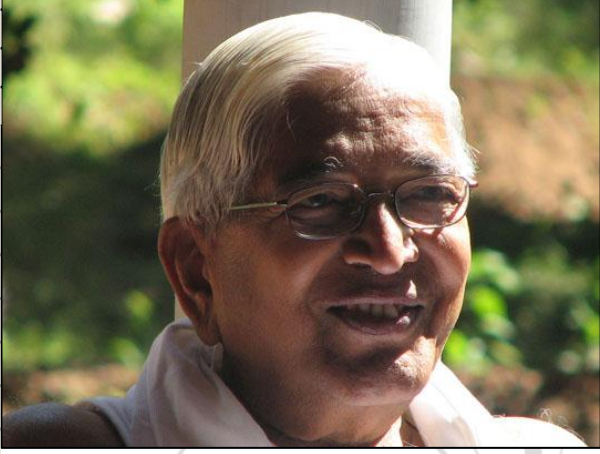
2004 - ಚಂಡೀಗಢ

2003 - ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲ್ಯಾಂಡ್

2006 - ಮಲೇಷ್ಯ

2007 - ಕ್ರಿಸ್ತ, ಬೆಂಗಳೂರು

2008 - ನೌಕುಚಿಯತಲ್

2009 - ಚೆನ್ನೈ

2010 - ಚಂಡೀಗಢ

2011 - ರುದ್ರಪುರ್

2013 - ಆಗಸ್ಟ್ 15 - ಚೆನ್ನೈ

2014 - ಚೆನ್ನೈ